د د هجرت ورځې

درنو لوستونکو په ۱۳۵۹ کال کې چې کله ځوکسو وحشي
تالانګروانسانانو زموږ کور تالاوالا کړ او زما د پلار تړوله فرهنګي هستي يې
له منځه يوړه زما عمر داتو کلونو نه زيات نه و او د شعر په مفهوم نه پوهيدم
چې شعر څه ډول صنعت دی څنګه ليکل کيږي ؟او څنګه منځ ته راځي؟خوله
نوموړي حادثې وروسته ماته دا احساس راپيدا شو چې زه بايد دخپل پلار
ورک شوي آثار ولټوم اوله ځان سره يې خوندي کړم خوله بده مرغه مور مې
ددې کار سخت مخالفت کاوه اوتل به يې راته ويل چې ته دا سپېره کاغذونه
څه کوې پلار دي ترې څه خير ويوړ چې ته به يې ترې يوسې. خوداکار زما په
وس نه و چې دمور خبره ومنم اودهغې په اند له دې سپيره کاره لاس واخلم.
مابه چې کله دخپل پلار کوم شعر پيدا کړ ډيربه خوشحاله شوم اوهغه به مې
ژر ژر خپله کتابچه کې وليکه.يوعام متل دی چې وايي: (خربوزه ازخربوزه
رنګ ميګيرد) يعني خټکی له خټکي رنګ اخلي نوماهم په داسې حال کې
چې ځانته مې پام نه و له خټکي رنګ اخيستی وو اوداځوکربښې شعرونه مې
ليکلې چې اوس يې ديوې کوچنۍ مجموعې په بڼه تاسوهيوادوالوته ډالۍ
کوم

په درناوي عرفات (پرديس) کندز

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکوه

زه دې څنګه خوار او زار کړم ستره خدايه
شرمنده دې په بار بار کړم ستره خدايه
د دنيا په کشمکش کې دې راګير کړم
له طاعته دې کنار کړم ستره خدايه
جنتونه دې راوښل اول کښې
بيا دې ولې ترې فرار کړم ستره خدايه
د شيطان دښمني تا راته پيدا کړه
اوس به څنګه ترې قرار کړم ستره خدايه
چې د عقل را کاوه شهوت مې څه کړه
زه خو دغې بلا خوار کړم ستره خدايه
نه مې دا دنيا شوه خپله نه آبله
اوس به چېرته کډه بار کړم ستره خدايه
چې دې علم حقيقي راته څرګند کړ
بيا دې پوه په دې اسرار کړم ستره خدايه
دغه ټولې برنامې ړومبی دي جوړې
زه (پردېس) به څه اختيار کړم ستره خدايه
۱۳۸۰\۴\۱۲ ايران شيراز

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې

سترګوته راغـلي زما بيا اوښکې
تــر ته ځاځي په نـڅا اوښکې
عقل و هـوس مې کله غلی پرېږدي
په مخ مې درومي بې بها اوښکې
دغــه د څـو ورځـــو دنـــيا غم ده
لـــيدلي چا دي د خـــندا اوښکې
آدم خـــسران کړی جــنت پرېږدي
په اننـــګوځـــي د هـــوا اوښکې
د وخت سيلاب سره يو ځای راځي
د نن فـــرعون ته د موسی اوښکې
چې د [عمر] زړګی يې پريمينځه
څـه پـر اثر وې آ، شـــهلا اوښکې
قيس به ناصيح ته په سلګو کې ويل
هـېرې به نه کړم د لـــيلا اوښکې
د عشق مجـنون يم نصيحت مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته په کــارنه دي د چــا اوښکې
ای د ســــتم بازاره وران به شــې
تــندر طوفان به شـــي زما اوښکې
١٣٨٣\٧\١٢ کوئته پاکستان

دشهیدانو یاد

ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
تنکي ځوانان لکه ګلونه لاړه
دځوانیمرګ(صادق)پهیادژاړم روح یې په هغه
دنیاښادغواړم
نه یې کفن نه یې لحدولیده ه نه یې
یارانوچاجسدولیده
دمرګ یې هره خواخبرونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
ښکل ځواني د(ایمل جان)یادوم
سترمجاهدمردمیدان یادوم
په خپلووینوي جنت وګاټه ه ټینګ ایمان یې شهادت
وګاټه
تورتم شوپاتې مشالونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي یادونه لاړه
د(میرویس) جان غم ناتوانه کړمه
داشو شهید زه یې پرېشانه کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به له چا سره دردونه ژاړم
دارانه لاړ زه يې غمونه ژړام
باغ مې سپېره شو چې ګلونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي يادونه لاړه
د(عطاالله) ځواني شوه خاورې خدايه
نارې سورې مې ولې ناورې خدايه
دغه شهيد مې ډېر يادېږي ربه
زړګی مې ولې نه صبرېږي ربه
وينې جيحون شوې سيلابونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي يادونه لاړه
ای عزيزانو شهيدانو واورئ
ای د(پردېس)دبڼ ګلانو واورئ
مبارکي د شهادت درکُوم
ثابت قدم يو بشارت درکُوم
ايمان مو کلک دی خووختونه لاړه
ارمان ارمان ښکلي يادونه لاړه
تنکي ځوانان لکه ګلونه لاړه
۱۳۸۰-۵-۲۲-ايران د بوشهرښار

يادونه !محمدصادق *ايمل*ميرويس*اوعطاالله زما ورونه وو چې په دغه خونړي انقلاب کې په شهادت ورسيدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سوری سوری مې شو ټټر ظالمه
زما سینه شوه ستا خنجر ظالمه
په څه ګناه مې قتلګاه ته بیایې
راته دې مات کړه بال او پر ظالمه
مه کړه ستم چې ښه انجام نه لري
حال د (لهب) نه شه خبر ظالمه
چې یې اسمان سره جنګونه ګول
څه شو (فرعون) ای بې خبر ظالمه
هرې تیارې پسې رڼا راځینه
دا تور ماښام به شي سهر ظالمه
عذاب دې واخیست شهادت دې راکړ
له حقیقته یې منکر ظالمه
وایي (پردېس) له مرګه ډار نه راځي
په خپل ایمان لرم باور ظالمه
۱۳۸۰-۱-۲-شیراز

غزل

له وطنه چې مې لیرې کناره یم
زه افغان مشغول د چا په ننداره یم
د ژوندیو په حساب راځمه دریغه
شینکي بڼ کې هسې وچه شجره یم
په بهار کې زیړه پاڼه د خزان شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملزم شوی د نفاق په فقره یم
د لوی خدای له سلطنته صدقه شم
هسې نیست یې د هستیو په قاره یم
په رضاء یې تورې خاورې سره زرکیږي
زه آدم یې د خُلقت ښه مانوره یم
ای (پردېسه) دا لیکني په چا لولې
د ادب آسمان کې ورکه ستاره یم
۱۳۷۱\۳\۲۱ ازبکستان بخارا

دګیدړې او شغال مرکه

د هجرت ورځې او شپې وې تیریدلې
د وطن په حال مې هرځای کې ژړلې
یوه ورځې له ډیر غمه را بهر شوم
د وطن خوا ته روان مخ په چکر شوم
چې په لاره کې راپېښ عجیبه حال شو
په نظر مې یوه ګیدړه بل شغال شو
مرکه وه دګیدړې او شغال
چې ګیدړې له شغاله وکړ سوال
ای شغاله یاره ولې نه ښکاریږي
چې له ډیره عمره پس رامعلومیږي
شغال جینګې کړلې داړې په خنداشو
مخ یې وار اوه ګیدړې ته ګویاشو
ویلې خیټه مې مړه ده کړم سیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا یانو ته مې نه رسي لاسونه
افغانان په ځان اخته دي کړي مرګونه
خوږې غوښې رارسیږي کړم عیشونه
لس او شل مړي پراته په هر میدان دي
پرې راټول زما په شان ډېر شغلان دي
چې خبره شوه ګیدړه له دې غوښو
وارخطا شوه لاس یې ژر کېښود په تشو
ویلې ژرشه ګرانه زمابرخه دي څه کړه
غوښه پاتې ده که ټوله دي په خوله کړه
شغال ویلې ډېرې غوښې پیدا کیږي
بې بها د هر افغان وینې تویږي
دګیدړې خوښي زیاته شوه بېشانه
له شغاله سره ګډه شوه روانه
چې مې ولیده په سترګو دغه حال
د ګیدړې له شغال سره مقال
ماویل دادی اوس مو غوښې ګیدړان خوري
شغالان راپاڅیدلي دي زمریان خوري
اي (پردېسه) بل څه نشته بې علمي ده
چې په برخه مود اهسې بدبختي ده
۱۳۷۸-۲-۲-پشاور- پاکستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل سرګردانه ژوند ته يوه کتنه

دغه ژوند به مې په کومه ورځ ختـمېږي
زه شوم ستړی خود امست رامعــلومېږي
ځوبه ګرځم دربــه درپـــه غـرو، رغــونــو
زما به مينه په وطـن کــلــه مـــاتيــــږي
چې دځو کړم دافغان پـه پـــاکه خـــاوره
اوس مې ځکه دکندز ځــمـــکه يـــاديــږي
ماشوم توب کې له خپل کـوره اواره شـــوم
دهجرت اوښکې مې تل په مخ بـــهيـــږي
پاکستان راته پـــه زړه اېښې داغـــونـــه
پسته وضعه مې دبعضو نه هېـــريـــږي
د دنيا دمخ جـنت مې مســـخـــر کـــړ
له کشميره به مې کـلـه زړه صـبـريـــږي
هندوستان کې دې دځوور ځومـيلمه کـړم
تاج محل مې تل پـــه زړه بـانـدې وريږي
دتــاجــک ازبـــک تـــرکـمـــن ملکوته لاړم
تش په نوم مسلمانان پـــکښې اوسيــږي
د قطر بحرين شيخان چې راپـــه زړه کــړم
د ادنيار ابـانـدې ټـــولـــه راغـــمــيـــږي
مياشتې مياشتې د،اروپاغيږکې ويده شــوم
اوس مې کله په ايران کـــې چـاره کـيــږي
دې ستومانه ژوند پرېشانه کـړې (پـردېســه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاقبت بـه کـومـه خـاوره کـې ښخیږي

-۱۳۸۰-۵-۲۲ ایران

(c) ketabton.com: The Digital Library

توشيح غزل

سياحت د دې دنيا به ټول عالم کا
زيروحان به دا مسير قدم کا
عاقلان يې په کيسه کې دومره نه دي
جاهلان يې بيا په مينه کې ستم کا
د دنيا مينه دنيا سره فاني ده
د فنا سره به څه مينه آدم کا
اسير شوی ښکلی روح خاورين بدن کې
که آزاد شي تا به خاورو کې مدغم کا
له دنيا نه د وفا طلب ونه کړې
فضيلت به دي اشرافو کې را کم کا
د غافل زړګي نه توره تيره ښه ده
زړه هغه دی چې صفت د خپل صنم کا
ياري نه لري دښمن د جامعې دی
چې په حق باندې د بل مدام قسم کا
نظارت د دې دنيا بصيرت غواړي
د رندو سره چمونه چم په چم کا
شرارت د شرفاؤ محصول نه دی
خو اشرار به دې زړګی قلم قلم کا
په صورت او په دولت يې اورکړه پورې
هغه څوک چې له مردارو ډک شکم کا
وفا نه لري دنيا شرمنده ګي ده
عاشقان د خپل سيرت به ټول عدم کا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیابت د فاسقانو ، ای (پردېسه)
په عالم به دې رسوا لکه اشرم کا
۱۳۷۹-۱۲-۵-ترکمنستان عشق اباد بازارمیر
نوټ* د چا چې پوزه غوڅه وي اشرم یې بولي افغان (قاموس)
له پورتنۍ توشیح څخه د ښاغلې سعدالدین (شپوڼ) نوم راوځي

روژه

په تا کې ډیر برکتونه وینم
تا کې فجار تمام جنګونه وینم
طبې دنیا ته چې نظر واچوم
شفا درمان دې ټول حکمونه وینم
مَنافقان مناقشې درکې کړي
ستا په حضورکې غور ځنګونه وینم
که د ضعیف ایمان غندنه کُوم
په کال کې یوه میاشت یې مونځونه وینم
وسه مې نشته چې غزا جوړه کړم
په سره غرمه چې بار دیګونه وینم
زموږ د صلحې پیغمبرې را شه
ټوټې ټوټې مسلم قشرونه وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي (پردېس) ډېر ناقرار يم ځکه
چې نوي نوي مذهبونه وينم
۱۳۷۴\۱۱\۷\کندز

غزل

درومې درومې دا وګړي له دنيا
دريغه دريغه دا ژوندون دی بې وفا
ښکلي ښکلي انسانان دي خاورې شوي
هم آدم دې خاورې شوی هم هوا
له مرګ نه خلاصی نشته په دنيا کې
چا ليدلي رومبني نسلونه بيا
اول خاورې اخر خاورې زيروحان دي
دغه ژوند خو ميراثي نه دی د چا
د دنيا په مينه مه وژنې ځانونه
دا ويلي رسولانو لاپخوا
۱۳۷۴\۱۲\۵\کندز

نعت شريف

چې سبب د پيدايښ د دې مکان دی
محمد راته د سر او مال نه ګران دی
چې په روی يې د ادنيا ده پيدا شوې
محمد لويه هستي عظيم انسان دی
سر او مال مې صدقه دده له نامه
چې يې ايښی دغه نوم خپله په ځان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼايې وه په تيارو کې ګرځيدله
په تدريج يې رڼا کړی دا جهان دی
په دعوت يې معرفت سره اشنا کړو
راليږلی ستر هادي زموږ سبحان دی
۱۳۸۱\۲\۳\قطر

زما شجره

پلارمې اينبی نوم زما دی عرفات
چې دا نوم راته شيرين دی ترنبات
په اشعارو کې پردېس لرم لقب
دا لقب مې دی له پلاره منتخب
زما پلار چې په پردېس وومسما
د پردېس نوم به ځليږي په سما
د پښتو ژبې اديب روان شاعر وو
د وطن په مينه تيرله مال و سر وو
د ملت په غم کې لاړو قرباني شو
د فنا نړۍ يې پريښوه اسماني شو
د شهيد والد په نوم ډير افتخار کړم
کتابونه به يې طبعه له اشعار کړم
خپله نشته ډير اشعار يې پاتې شوي
چې د زړه په وينو ټول دي انشاء شوي
لکه څنګه چې مې پلار عظيم انسان وو
پلار يې هم مرد ميدان باتور افغان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسما په سعدالدين هغه نامدارو
د همت غيرت په نره خريدار وو
د قرآن يې ترکه نه وه وظيفه
د مظلوم خيال يې ساتلو هميشه
د ده پلارو هم تېر شوی ډير نامدار
په نامه د معذالدين هغه رويدا ر
د وطن دفاع کې سريې خپل بايللی
په تاريخ کې يې ځلانده نوم ګټلی
په ادب باندې لګيا يم دا ګفتار کړم
د شهيد نيکه په نوم ډير افتخار کړم
معذالدين وو بيا پيدا له سيدګل
چې د علم په بوستا ن کې وو بلبل
غټ عالم لوی نابغه د خپل زمان وو
لر او بر ټول ننګرهار يې مدحه خوان وو
سيدګل بيا له يعقوب ځني پيداوو
چې يعقوب هم د خپل وخت عظيم ملاوو
د يعقوب پلار و اسحاق اخندزاده
چې ورکړې وه خدای لويه مرتبه
پشت په پشت راکې تېر شوي عالمان
کور د علم دی زموږ ټول خاندان
ای (پردېسه) فلک ګرځي سرچپه
ته له هيچانه اوس مه کوه ګيله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټان ټيټ شوه ټيټ غټان شوه په جهان
د بازانو په ځای کينا سته کارغان
خوبيا هم بازان بازان کارغان کارغان دي
په کارغانو د مړځو نيول ګران دي
چې وخت راشي د ازميښت او امتحان
ته به اوګورې بيا هلته داکسان
که د پلار نيکه نه، نه وي معلومدا ر
په دښمن باندې به ونکړي ګذار
ځاروي به له وطنه څوک سرونه
چې معلوم يې وي د پلار نيکه نومونه
١٣٧٥\١١\١٢\

يادونه ! داپورتنی شجره(٩) بيته ماليکلې ځکه چې دغه شجره زما پلار زمونږ د نيکه حاجي سعد الدين له پيژندګلو نه پيل کړې وه خوما په لومړيو څوبيتونو کې د ځان او د خپل پلار زين العابدين پردېس شجره ور زياته کړه او پاتي نوره(١٥) بيته زما شهيد پلار زين العابدين پردېس ليکلې اوويلې

عرفات پرديس

که زه پښتون يم

قسم زما په شهيدانو قسم
په کُنډو بورو مظلو مانو قسم
زه نور په تنګ يمه په جنګ به شم
څپاند درياب يم په غورځنګ به شم
بيا هغه څوک دی چې حصاربه کړي ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټګۍ د ام کې ګرفتار به کړي ما
زه په هيڅ کې دا طاقت نه وينم
خاص په غليم کې دا جرعت نه وينم
چې مې ملي نهضت خفه کړي راته
قومي وحدت مو بابيزه کړي راته
په افغانانو به غوبل نه وي تل
اور به زما په کاله بل نه وي تل
په غمازانو جوړ ناتار به کړم
جوړ دا ولس عزت وقار به کړم
سفر به ټولو پښتنو کې وکړم
ناري به برو خمکنو کې وکړم
ډير افريدي به له خيبر روالم
له افغانانو به لښکر راولم
ساز پرې آزاد افغانستان به کړم
پوره د قوم ملي ارمان به کړم
د تورې نقش به جاويدان پريږدم
تاريخ ځلاند به د خپل ځان پريږدم
نه خوف د مرګ نه د زندان لرم
يمه پښتون قوي ايمان لرم
د ظالم سترګې به په زور وکاږم
هريو غاصب به له خپل کورو کاږم
زه دا په ډاګه هر سړي ته وايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې وطن هر ګوډا ګي ته وایم
(پردېسه) شم به په وطن فدا
که زه پښتون یم په دنیا رښتیا
۱۳\۱۰\۱۳۷۵\کوئټه پاکستان

غزل

خپل وطن کې چې مې کورراته سقر شي
بل وطن کې به مې کله حال بهتر شي
طوفانو نو د ګناه جیحون ته و یوړم
ستا به کله یاره زما په حال نظر شي
نیابت د احمقانو به تر څو کړم
ده بهتره چې مې ټول دژوند ټغر شي
دا د څو ورځو دنیا ده زود ګذره
زیروحان به ټول د مرګ ګوتوته ورشي
د دنیا هستي نه ده نیستي ده
څوک یې څه کړي په ضرر که یې خبر شي
د دنیا خوبانو ټولو راته شا کړه
زه پرې خوښ یم که راضي زما دلبرشي
ټول د مهر آبادي ده ظلمت نشته
که زما د زړه په کلي ستا ګذر شي
دا د ماتو زړو آوازدی (پردېس)وایي
عاقبت به دغه توره شپه سهر شي
۲۰\۵\۱۳۸۲\کندز چاردره

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرواز

ای زما د خیا ل پروازه پروازونه کوه
ورشه په ټولو دنیا والو سلامونه کوه
زما دژوند قیصې خورې په ټول جهان کړه ته
په دې دنیا کې پرې خبر هریو انسان کړه ته
ګرځه د میني په فضاء کې خپل سیلونه کوه
ای زما د خیا ل پروازه پروازونه کوه
ورځه خبر راته د ټولو هیواد والو راوړه
ماته احوال د خپلو ورکو افغانانو راوړه
چې چیرته اوسې دې جهان کې بیا نکلونه کوه
ای زما د خیا ل پروازه پروازونه کوه
لاړشه د میني له دنیا نه پیغامونه راوړه
د تیارو ښار ته ښه ځلانده مشالونه راوړه
د تورو شپو نه د سهار په لورمزلونه کوه
ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
تورې بلا ته د نفاق سخت ګذارونه ورکړه
بلاه د جهل په سر ووهه وارونه ورکړه
د رڼا کور کې د ظلمت په سرتاختونه کوه
ای زما د خیال پروازه پروازونه کوه
ځه د(پردېس)په وزروو الوزه دنیا وګوره
دې خوارملت ته یوه نوي مسیحا وګوره
د زخمي زړو سره د نوي ژوند رازونه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای زما د خیال پـروازه پروازونه کـوه
۱۳۸۲\۸\۱۲\کندز

دوطن ګیله

زه خو ستا وطن یم ته مې ولـې ورانه یې
کور یم د غازیانو ای بدبخته څه که یې
زما غبرګې پیدا شوې
سبب مې د ژړا شـوې
څومره ژر خطا شوې
د خلکـو د خنـدا شوې
مور دې یم نا اهله ولې سترګې پـــټه یې
زه خو ستا وطن یم ته مې ولې ورانه یې
په سرو سترګو ژړېږم
لیلام ته وړاندې کېږم
کـــړېـــږمـــه زوریـــږم
په سرو وینو لـمبېږم
دغه ستا غیرت دی چې په بل مې خرڅه یې
زه خو ستا وطن یم ته مې ولـــې ورانه یې
تېر له خپل عزته یې
ډک له کدورته یې
لرې له عظمته یې
ډېر بې بصیرته یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل وطن مالونه چې په خپله غلا ،که يې
زه خو ستا وطن يم ته مې ولـــې ورانه يې
لرمه نور بچي زه
(پردېسه) ميړني زه
د مينې ليوني زه
ايرو کې ډېر غمي زه
آخر به دې مخ تور کړي چې پرما لوبې که يې
زه خو ستا وطن يم ته مې ولــــې ورانه يې

۱۳۷۵\۱۱\۵ کوئټه پاکستان

توشيح غزل

ډکه ونه د ثمر يې بريده کړه
اجيرانو د نفاق اور کې لمبه کړه
کرار نه دي دښمنان د يکتاهانو
تاريکې يې د رڼا د تن جامه کړه
راکبين مې په پياده وکې مدغم شوه
غاصبانو رانه غصب آشيانه کړه
لالهاند ګرځمه اوس په غرورغونو
اشقيانو راته جوړه دسيسه کړه
ميراث لاړه د نيکه خاورې ايرې شو
قاريعينو راته سر د غم نغمه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسارت دی بنده ګي ده غلامي ده
د نفاق بلاه مې مېښه راسپيره کړه
رحم نشته څه ظالمه زمانه شوه
خار د ګلو په مقر سخته قبضه کړه
اعراض نه کوم له مرګه ای(پردېسه)
نابکارو مې تالا د ژوند توښه کړه
۱۳۷۸\۵\۱۴ پاکستان پشاور
نوټ.   د پورتنۍ توشيح نه د ډاکټر صاحب غلام قادر خان نوم راوځي

توشيح غزل

عــاقــلانــو دي ويــلــي
صالـحـانـــو دي مـنـلـي
راحت نـشته بــې زحـمتـه
په قـرآن کې دي راغــلــي
فـاسقـان په نـيـکـــه لاره
دې جهان کې چا ليدلـــي
اتقـالـونـه په دنـيـا کـــې
رســـولانـــو چـلـــولـــي
تاخير مه کړئ په نيکۍ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیک نامان دي ډېر ښاغلي
په ناسمه لار چې درومې
دې نـرۍ کې شرمیدلي
رنګ یې ګوره حال یې پوښته
چا خندلي چا ژړلي
دربه در افغانان ګوره
پردي ورته دریدلي
یاران لاړ وطن یې پرېښود
راته پاتې خالي کلي
سرې لمبې راباندې بلې
بې علمی دي لګولي
۱۵\۹\۱۳۷۵ کوئټه پاکستان
نوټ دپورتنۍ توشیح نه زما خپل نوم راوځي
عرفات پردېس

غزل
اوګوره زړګیه دا دې څه چارې منلي دي
څنګه یې په سترګو کې اغزي راته کرلي دي
څه مې ده ګناه څه مې خطا ده ګله ووایه
اغیار چې په وحشت سره زما غوښې شکلولي دي
سپینې جامې رنګ شوې په سرووینو کې یې ولامبل
لاړې ښکلې هیلې سور کفن کې خوځیدلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

واچول اورونه شنو باغوته غمازانو نن
اوس يې لوغړن لرګي زما سرته نيولي دي
وليکه(پردېسه) دا د وخت نا خوالې وليکه
هغه څه انشاء کړه چې په ستر ګو دي ليدلي دي
۱۳۷۸\۳\۷\پاکستان پشاور

پند

د دنيا له مصيبته
د دولت له قرابته
ځلبلاند ګوره وګړي
دخصلت له مشقته
په غوږوا اورئ دا خبرې
خالي نه دي له حکمته
هغه خلک معقول نه دي
چې لري دا څو صفته
په تلبيس که ملبس دي
دي منکر له حقيقته
چې غږيږي او خند يږي
نه يې سود شته نه يې ګټه
که خندا د لوړ آواز ده
ده خارجه له سنته
د الله فرمان قبول کړه
درته کړم څو نصيحته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آدم نـافـرمـانـــي وه
چې یې وویست لـه جنته
عیب د بل چا ته مه وایه
دا ګـنـاه ده ډیـره غـټـه
زه (پردېس) دغه وینا کړم
د خلـیـل بـاتـور مـلـتـه
١٣٧٢\٣\١٧\کوئټه
نوټ تلبیس د حقیقت پټولو ته وایي

غزل

ما خو تل په مینه خپل استازي درلیږلي دي
تاپې د حسد غـشـي پـه سـر راورلـي دي
بس کړه نور د تورو پرد شاته قتال مه کوه
راشه په ښکاره مې خپلې وینې دربښلي دي
نه ده ستا ګناه دغه زموږ ازلي برخه وه
ګوره غلیمان مود دوستی په نیت راغلي دي
مه مایوسه کیږه د تـوبو سره بدلون راځي
ما په ستر قرآن کې عجایب شیان لیدلي دي
واوره دا غزل(پردېسه) څه ښکلی مضمون لري
څنګه یې په مینه دوحشت جامې څیرلي دي
١٣٧٤\١٢\٦\

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د لاسه ای نفاقه نور ورکیږم
جهالت ستره ګناه ده پرې پوهیږم
ټوله خاوره د افغان وینو کې سره شوه
زه عبس په دغه سیمه کې اوسیږم
دغه خیال مې څه مهال د زړه کور به شو
د ورور مرګ ته چې مې هسې هوسیږم
ډیر د علم په زور لاړه تر آسمانه
زه د جنګ له مصیبته نه خلاصیږم
په وطن جوړه تالا کړه تالانګرو
سره اورونه دي بل شوي پرې سوزیږم
خپل ایثار او شجاعت مې راته غم شو
د سرو وینو په دریاب کې لاهو کیږم
بس دی نوردې زه(پردېس) آشنایي نه کړم
ای نفاقه ستا له سیمې نه باریږم
۱۳۷۵\۱۲\۲۵کوئټه پاکستان

عزل

په لمنه د عظمت کې ټوکیدلی
پاڼې پاڼې دې جهان کې ریژیدلی
ګمراه نه دی خو د عصر ګمراهانو
د حسد اور کې مدام دی سوځولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې مکان کې يې ځای نشته دريغه
خو سينې لا په قفس کې خپل ساتلی
د دنيا تصوير تزوير ورته ښکاريږي
په آينه کې د ماضي يې ځان ليدلی
متاع نه لري غني په قناعت دی
په اخلاص کې دې مقام ته رسيدلی
زيب زينت يې د اسلام غيږکې پيدا کړ
لکه ستوری تورو شپو کې ځليدلی
اميد نه لري بنده نه طامع نه دی
خو الله ته په قيام کې دريدلی
ای (پردېسه) دادچا شان او صفت دی
په دا ډول چې نن تا مو ږ ته ليکلی
۱۳۸۰\۱۱\۱۷ ايران شيراز

غزل

څومره بلد شوم له دردونو سره
لاس او ګريوان يم کړاونو سره
که په وطن کې موجنګونه نه وای
چا به هجرت کاوه کورونو سره
زه هم وطن نه لرې لرې ګرځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينې د زړه خورم له غمونو سره
نن مې ټکل کړی قطر ته ځمه
له ډېرو ډېرو اميدونو سره
که په قطر کې خدای په کار کړمه زه
بيا به مستي کړم له لوټونو سره
که پيسې ډېرې شوې موټرا اخلم
ټي وي دستگاه رنگه فلمونو سره
خير که وطن مې سرو لمبو کې سوزي
زه دي آباد يم دې ملکونه سره
ننگ او غيرت موخريدارنه لري
برعکس مو وژني په بمونو سره
د غيرتي وطن نه ځم (پردېسه)
ماتو پښو ماتو لاسونو سره
۱۳۸۱\۳\۱۳عمان

غزل

نه چاربيته نه مصره نه رباعي ده
دا غزل مې د نظر قدرداني ده
د خوښۍ نه په جامو کې نه ځايږم
قافله مې د منزل خواته رهي ده
د ولس د ښه نيکمرغه ژوند لپاره
منل شوې د افکارو آزادي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر علمي نهضت ته کیږي پـامـلـرنـه
د تــورتـم نــه راوتـلــي رڼـایــې ده
د وطن ملي تاریخ کې به یاد ګار شي
چې ویستلې چا دې لارکې مساعي ده
نن زما د زړه بلبل په نغـمـو سر دی
چې ټولنه تشـکـیل شوي عرفاني ده
اول وایـمـه سـلام په دې مـحـفـل زه
بیامې خیال دټول افغان حال او ماضي ده
شوم خوشحاله بې سلا راغلم یارانو
چې د پلاره راتـه پاتـې شاعـري ده
د (پـردېس) ویده قلمه راویـښـیـږه
دا د څو ورځو دنـیـا اخـر فـانـي ده
۱۳۷۴\۱۰\۲۸\کندز

قیامت نامه

توشیح غزل

اسمانونه راغورځیږي
د ژونـدون ګـډه بـاریـږي
فریادونـه چـیـغـې سـورې
د چا غوږ تـه نـه رسـیـږي
غافل مه شئ مرګی حق دی
دا دنـیـا آخـر ورانـیـږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

امــان نــه وي د ســرونــو
د ژونـدون ناوې وديـږي
نـظـارت د سـترګـه و رو
په حيات کله لـګـيـږي
سحر نـه دی حـقـيقت دی
د الله حــکـــم چــلـيــږي
تـاريـکي تــوره تـيـاره وي
مور لـه ځـويه نه خـبـريـږي
اسرافـيـل وايــي سنــدرې
څوک ژوندي نـه پاتې کيږي
نظر خپل مـکـان تـغـيـرکا
چې پرې ځان نه ليدل کيږي
۱۲\۱۱\۱۳۷۹\عشق آباد
نوټ\ د پورتنی توشيح نه د افغانستان ښکلي کلمه راوځي

زنده ګي

زنـده ګــي د غـم ډګــر دی
ټول عالم په چغو سر دی
چې يې عقل په شهــوتو
غــلــبــه و کـا هـنـــردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شهوت په عقل بــرشي
د انســان جامه کې خــردی
که حـریص د سپینو سرووي
د قــارون پــه لارو سـردی
چې یې مرګ په یاد کې نشته
په ژونـدن کلـه بـاور دی
په ګُوم زړه به فراغت کړو
د دنــیا مـیـنـه خـطـر دی
دې رندو خلکو تـه ګـوره
پلار مقتول قاتـل پسـر دی
ای (پردېسه) ډېر احتیاط کړه
چې د مخکې لوی سفردی

غزل

چې د عشق په ډیوه زړه دچارڼا شي
د دنیا راحت به څه کا چې فنا شي
د دنیا مینه د دُن په تـغـرپـریـږدی
د هر چا چې د زړګي سترګې بینا شي
حـقـیقي مـیـنـه دنـیا سره بـدي ده
دغه کار ته که په زرو یو رضـاشي
کسر نـشـتـه پـه سیرت د کـامـلانـو
دغه اصل ته که فکر د کوم چاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دعشق په سفر تللي پسې درومې
سلسلې دي څوک رومبی څوک یې ترشاشي
زه (پردېس) چې د الله په ذات عاشق یم
څه به کړمه دا ټوپن که ټول زما شي
۱۳۷۸\۴\۵ پېښور

تورە لړۍ
دوران د چــور او د غـارت راغـی
په افـغـانانو جوړ قیامت راغـی
د تنظیمـو د لاسه خوار یو موږ
قسم دی سوي په انګار یو موږ
ډیررنګا رنګ ظلمونه کيږي دلته
انسان ځاروي په شان خرڅيږي دلته
تـرک و تـاجک و هـزاره يـادیږو
څيرته ښکاره څيرته خفیه یادیږو
د نژادي فسـا د جـنـګونـه ګوره
قاتل مقتـول پکښې زرګونه ګوره
اور د تبعیـض راکې لمبې وهي
فـریاد فریـاد خلـک نارې وهي
بلا د ویــرې او د ډار دیـره ده
هم په صحرا او هم پـه ښار دیره ده
افغانستان ته مصیـبت راغـی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوران د چوراو د غـارت راغی
یو خوا مطلقه جهالـت دی دلته
بل خوا جاري منـافقت دی دلته
احساس دکاراومسوولیت نشته
ستر جهالت دی حکومت نشته
مالدار د مال څخه بېزار ګوره
قرار تقبیح ترجیح فرار ګـوره
د اختـتـاف کـارونـه کیـږي دلـتـه
مال د اولاد سره ورکـیږي دلــتـه
ډیر دي ظـلـمـونه بېشمـار راکـې
زنـا فــحــشـا هــزار هــزار راکـې
توره تـیـاره مو په وطن راغـلـې
د هــر افــغان پـه تن بدن راغـلـې
وایي(پردېس) چې بدحالت راغی
دوران د چـوراو د غـارت راغی
۱۳۸۰\۱۱\۱۵کندز

توشیح غزل
زار ، زار مه څه دزړه سره ودریږه ته
زما فرش درته بانه دي پرې راځه ته
یاس دمیني مې په زړه ایښي داغونه
په هجران مې د وصلت مه کړوه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیابت د ښکلو راکړې لویه خدایه
ما منزل ته د نیکانو رسوه ته
امانت مې د خیانت ډکرکې ورک شو
دې میدان نه مې په تیښته تښتوه ته
لهب ګوره د نفسونو امان غواړه
پکې نه کړې ځان دټول عمر لمبه ته
عاقبت به تورو خاورو ته وردرومې
ځان ته جوړه کړه په دې دنیا توښه ته
امامت د اجتماع بصیرت غواړي
ځان په حال د نالیدلو خبروه ته
بې همته ژوند ژوندون نه دی نیستي ده
په همت کې د ژوند او ګوره مزه ته
دارایي د دې دنیا نه پکاریږي
ځان له داسې بلاه ګانو خلاصوه ته
یارانې د مطلب سرته نه رسیږي
راشه لوله د ژوندي تاریخ کیسه ته
ناصیح واوره داکلام نژدې رانه شي
نصیحت دې اثر نه کړي مه راځه ته
پرون ځای زما جنت و نن دوزخ دی
دغه بحث راسره نورمه اوږده وه ته
رسوایي ده د حجاب پردې پریوتې
فتنې ډیرې شوې دځان پرده کوه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروېشي له بادشاهي نه ګڼم غوره
داخبره په غوږ واوره ښه پخه ته
يغما مه کوه په ډاګه راته وايه
دغه ژوند رابانديې نورمه ترخه وه ته
سيرت اوګوره د تېر عالم(پردېسه)
چې په حال کې دعالم نه شې مثله ته
۱۳۸۶\۲\۱۲\ کندز ،سه درک
د پورتنی توشيح غزل نه زما دشهيد پلا ر زين العابدين (پرديس) نوم
راوځی

توشيح غزل
سالکان د رسالت په دې سما
راته وايې داژوندون دی بې وفا
بې همته رجال ژرکوي غدر
داسي خلکو سره مه دريږه ترخوا
حلاوت د دولت نه غواړي عاقل
په ترخوکې دي خوارږه موندلي چا
اتکاء د ابليس نه غواړم په ژوند
زه اولاد يم د آدم او د هوا
نادمان دحسرت لمبوکې سوزي
ستر ګوره ترينه اخله انتبا
ابابيلو په سر ووهل فيلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې کمزورې خپل مــکان کې توانا
لحاظ نه کومه ګــورمــه هــرڅــه
ما ونه لیده دنیا کـــې څـه بـقـا
لفظ د میني په مجاز کې لتوم
مینه ښـه ده حقیقي په دې دنیا
هـجران نه دی مرګ وصلت دی ازلي
چې د خاورو جوړ بدن شي خاورې بیا
شهامت د (عمر) راکړې خـالـقه
شقاوت د (لهب) نه غواړم له تا
فاتحه د نـیکو غــواړمــه مـدام
ای (پردېسه) دا دعا ده تل زما
قواعد د قضاء سخت دې مرتشي
ژربه او ګورې د ستر واکمن قضا
۱۱۱\۱۳۸۲\۱ کندز، سه درک
د پورتنۍ توشیح نه زما د ګران دوست سبحان الله (شفق) نوم راوځي

د غم لړۍ
دنیا کې څومره غم دی
زما غم څومره کم دی
پــه سرو سترګو ژړیږو
د غـم سـره خـتـمـیږو
د سرو وینو طوفان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وحشت کړی میلان دی
درد یـــې پـــه آدم دی
دنیا کې څومره غم دی
مینه محبت نشته
رحم شفقت نشته
امن سو کالي دلته
نشته خوشحالي دلته
په چیغو سر عالم دی
دنیاکې څومره غم دی
دغه بې وفا دنیا
پاتې له هر چا دنیا
جـــونګـــړه د ژړا ده
د غـــم سره پیدا ده
په هر کور کې ماتم دی
دنیا کې څومره غم دی
(پردېسه) پردېسي ده
د علم بې وسي ده
چې غم سره اشنا یم
د غـــم سندرې وایم
د ژوندون آخر قدم دی
دنیا کې څومره غم دی
زما غم څومره کم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۷۵\۱۱\۱۱ کوئټه
عرفات پردېس

روږه

ای د رحمت او مغفرت میاشتې
ای د غفران او سیادت میاشتې
ته د نفسونو تزکیه یې ګرانې
د ولسو میاشتو کې ویږه یې ګرانې
زه درنه ځار شم دعبرت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
نن د په مینه زه لمانځنه کوم
ستا د عالي شرف ساتنه کوم
ما دي منلی ماهیت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
کاشکې د صلحې پیغامونه راوړې
د نوي ژوند نوي رازونه راوړې
ورته لرو ډیر ضرورت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشتې
ډیر درکې ګورمه جنګونه کوي
ته یې ترې پاتې نور کارونه کوي
د دوی به څه شي عاقبت میاشتې
ای د رحمت او مغفرت میاشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې روش ډېر خفه کېږمه زه
د مسلمان په حال ځورېږمه زه
ډېر مې راټيټ شو شهامت مياشتې
اى د رحمت او مغفرت مياشتې
ستا په حضور کې چې انسان ځورېږي
په خاصه توګه چې افغان ځورېږي
راباندې جوړشي قيامت مياشتې
اى د رحمت او مغفرت مياشتې
وايي (پردېس) له دې دنيا به ځم
بلې ماوا ته خامخا به ځم
چې بيا مې وکړې شفاعت مياشې
اى د رحمت او مغفرت مياشې
۱۳۸۲-۸-۲۷- چاردره
عرفات پردېس

آشنا

په وينو سرو ولمبيدمه آشنا
ستا په لمن کې پريوتمه آشنا
ټوټې ټوټې جسد مې چاراټول کړ
زه خو په ځان نه پوهيدمه آشنا
د بې وسۍ اوښکې د تللى په مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دغه حال چې تا لیدمه آشنا
د ابراهیم منشور قانون دی زما
د اسماعیل مـقـام ته ځمه آشنا
په دې دنیا کـه مې حاصل نه کړې
په بل جهان کې دې گټمه آشنا
په پاکه مینه د(پردېس) مې قسم
لکه(عمر) دې بدلومه آشنا
کندز
۱۳۸۲-۸-۱۲

ستوری

د شنه آسمان نه یوزرین ستوری
راغی راپریوتو د ځمکې لورته
زموږ د کــلي ښـنـګ کـې
پـــه یـــوه لـــوړه بـانـدې
د غـم ښـــپې راغـلـــې
خوښي یـــې ویوړه زمـوږ
یـو نا معـــلومـه لـورتـه
د طوفانـــو نـــو لـــورتـه
خــــلکـــــو ژړا کـولـه
تورو تیارو کې نـاست وه
چا ګریوانونه شــکـــول
د غم هجرو کې ناست وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يې ويــل په چيغـو
زمــوږ زرين ســتــوري
آ ګل وريـــن ستـــوري
په شنه اسمان کې نشته
په دې جهان کې نشته
۱۳۸۶\۲\۱۴

توشيح غزل

نه مې زور شته نه مې زر عاجز انسان يم
کړ ليچو ته د ژوندون پاتې حيران يم
يار مې نشته ياور نه شومه د چا زه
دا چې پاتې په هر ځای کې له کاروان يم
اجنبيانو لـه خــپـل کـوره اواره کـړم
کله يو ځای کله بل ځای سرګردان يم
زور واکانو مې دژوند کړئ کړه تنګه
په تيارو کې محسور شوی دزمان يم
محبت له دغو سيمو هجرت کړی
د نفاق تورو تيارو کې بنديوان يم
نا هيلي مې د ګناه کلي ته بيايې
بې خبره د ړوندو په چم روان يم
د بنګان او جاهلان مې عزيزان دی
ای (پردېسه) شرمنده په ټول جهان يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۸۷-۲-۱۵

توشیح غزل

سروري د کایناتو چې تا راکړه
تصرف مې دغه ځمکه دا فضا کړه
یو د تورو ختو جوړ خاورین انسان وم
را په برخه د هستي د دې سما کړه
د عدم نه دې آدم کړمه خالقه
په حمکت کې دې اهدا راته هوا کړه
ولایت د زمانې مې شو په برخه
فاتحه د ژوندون شروع په ما کړه
لابد بوخت یم د ابلیس سره جګړه کې
د ایمان توره خو تا لاسو کې راکړه
یزدادي نعمت تما م زما په شان شو
په غنمو به ما ولې مبتدا کړه
قباحت کړم له جنته را بهر زه
رقیبانو مې خندل او ما ژړا کړه
اعتدال نه مومم زه پدي نړۍ کې
استقرار په دی جهت نصیب زما کړه
طوفانو نو د ګناه په سیند لاهو کړم
پاکه خدایه ته مې معاف دغه ګناه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناظم ته یې زه ناقص یم کردګاره
د شیطان له د سیسو مې مبرا کړه

۱۳۸۷\۱۲\۲۲
عرفات (پردېس)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library